

Regeringskansliet
Finansdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Förordning om kapitaltäckning och stora exponeringar

(Fi2006/6800)

Riksgälden vidhåller sin uppfattning att det är principiellt olämpligt att i reglerna om kapitaltäckning och stora exponeringar likabehandla svenska staten och svenska kommuner.

Därutöver vill vi notera en möjlig inkonsistens i reglerna för medräkningsbara garantier. Där sägs, bl.a. i 12 § första stycket, att en garanti "får ges riskvikten noll procent, om garantin är uttryckt i låntagarens nationella valuta och exponeringen är refinansierad i den valutan". Villkoret kopplas alltså till *låntagarens nationella valuta*. Men i fallet med en garanti övergår sistahandsansvaret för kreditrisken på garantigivaren och det är dennes egenskaper som bör vara styrande. Från risksynpunkt borde därför villkoret snarare vara kopplat till *garantigivarens nationella valuta*. Konkret skulle det innebära att om t.ex. ett euroland ställer ut en garanti i euro kan riskvikten sättas till noll, oavsett låntagarens nationella hemvist. Däremot förefaller det olämpligt att ett euroland kan ställa ut garantier i dollar med noll i riskvikt, givet att ett eurolands direkta lån i dollar inte ges noll i riskvikt (jfr 5 § första stycket).

Riksgälden känner inte till om den här skrivningen följer direkt av EG-direktivet eller kan ändras i den svenska tillämpningen. I det förra fallet bör den ses över vid framtida revideringar av direktivet.

I detta ärende har riksgäldsdirektören Bo Lundgren beslutat, efter föredragning av chefsekonomen Lars Hörngren.

Bo Lundgren

Lars Hörngren